

Publicerad 2018-05-07 23:32 av DominiQueen

Jag tackar på förhand här och ej i mail att Du läst, blir glad och tacksam för värmande applåder, gensvarande i kommentarer och hedrande bokmärkning. Hjärta och allt gott till Dig. LoveShine

DET BLIR INGEN BOK - DominiQue med Film

Jag hade ett samtal med Djävulen ...

och jag Vann! Tillbaks mig själv

</iframe>

- Det blir ingen bok DominiQue!

- Jag har ju ”vetat” om att orden är min väg och sett boken och mig som författare i visioner sedan jag var barn.

- Var det Din dröm?

- Hur menar Du? ”Min”?

- Blev Du implicerad av någon inflytelserik? Kan någon eller något påverkat Dig, Din dröm och lägga grund för Dina visioner?

- Ja, så klart, vem är jag att stå över påverkan av arv och miljö?

- Mer konkret: Blev DU påverkad?

- Jo, men ja, jag inser att jag blev väl det … Jag beundrade ju Pappa och hans skrivande. De första åren de perioder han var i Sverige somnade jag under smattret från hans skrivmaskin. Det kan så klart ha påverkat?

- Vad ville Du berätta då?

- Jag hade väl inget direkt att berätta. Jag var mest konfunderad och hade massor av frågor att ställa. I det kaos som föddes med min varelses krock med världen blev skrivandet inte ett mål utan ett medel för att se frågorna, försöka få ordning, beta av fråga efter fråga. Detta blev som en Gudomlig närvaro av något större än mig. Via ordet. Så starkt att det blev ett kall. Sedan blev det en press…

- Press?

- Ja att prestera, visa att även ”lilla jag” kan, lilla mig, lilla oförstående mig, i grammatiska klumpighet och fysiska rörelsehinder, att jag som vinglös eller vingklippt kan göra något stort, att kunna nå över alla barriärer med orden...

- Å vem fan - bryr sig om Dina frågor, Ditt kaos, Ditt främlingskap, Din själviska egocentriska resa och Ditt bombastiska ordande? Alltså vem bryr sig på riktigt mer än välvilliga som alltid ger en hjälpande hand till allt och alla. Du har förväxlat artighet med att Du är behövd.

- Sluta!!! Det var grymt!!!

- Nej, Du tror att Du är något. Du tror att Du har något att säga!? Fast Du är bara en världsfrånvänd, rädd varelsespillra. Du hör inte hit till denna jord. Du orkar ju för fan inte ens leva. Elementära saker. Du bara skriver!!! Som istället för att andas! Sjukskriver! Det är sjukt DominiQue! Du är sjuk!

- Ja visst jag är sjuk! Men inte stum.

- Sjuk!

- Ja visst. Sjuk! Och ska jag då enligt Darwins modell kapitulera och tacka för mig och min svaghet i att interagera i världen tacka för mig och dö då? Enligt Dig?

- Å detta melodramatiska!!? Kan Du inte bara vara som folk? Allt är inte svart eller vitt! Ta ett jobb. Bry Dig om något annat än Dig själv! Lev!

- Dramatisk??? Skulle jag vara dramatisk??? Jag känner mig förlamad, förkrossad, uppgiven på ytan men inom mig rasar god vilja och förändringens eld. Jag håller igen för att jag inte orkar, förmår navigera i denna värld vars villkor är tusenfalt sjukare än lilla jag och mitt kaos. Skulle det inte vara RIKTIGT SJUKT att påstå sig frisk i allt detta, frågar jag Dig som så sturskt ansätter

mig, ofredar och fördömer och hånar mina starka känslor? Nå om Du ser Dig som frisk i allt detta. Allt detta kaos på jorden: från åsiktsförtryck, sexism, arbetsförhållanden, miljöhantering, ekonomi, etik, politik, korruption, krig mm, Om Du ser Dig som opåverkad och frisk då är Du bara att gratulera, Du ser inte Din egen ohälsa. Den stavas: CYNISM. … och jag tror den är självförsvar, en försvarsmekanism … jag tror Du inte släpper in det obekväma? … locket på … förnekar… fördömer … och nu pekar Du bort allt Ditt förakt från Dina axlar … på mig? … jag är väl tillräckligt annorlunda så Du kan sparka på mig och Du kan räkna med medhåll.

Fegt!

Du vill uppvigla. Jag är uppenbarligen så jävla obekväm med mina frågor. Börjar det strama i Din mur? Kan mitt …? Kan det …? Alltså kan … mina frågor jag ställer … till mig själv … på något vis STÖRA Dig? Det verkar så? Som om bara vissheten att. ”här finns hon med alla sina frågor… och det stör mig.”

- Let it be.

- Nej, jag tänker fan heller ge ut en bok och ägna mig åt marknadsföring, lägga tid på att kolla juridiska avtal och att sälja mig själv, låtsas förträfflig och sälja, sälja, sälja som att BOKEN blev en pryl??? Jag har sålt prylar, tusentals saker, vackra saker sett glädjen då andra får införskaffa dessa, men jag sålde aldrig in varor, de sålde sig själva för de var efterlängtrade och på ett sätt behövda. ALDRIG jag skulle använda den tankekraft och den glöd jag har för att påverka någon till ett köp för att gagna mitt ego. Fy så ruttet!!!

Affärer är transaktioner där Alla involverade ska vara vinnare som i Fairtrade bortom konkurrens, nonchalans, prestige, maktkamp och girigt driv till maximal vinst…

Nej!!! Jag säljer inte min själ. Idag krävs det ett kontrakt med djävulen för att ge ut en bok, eller för all del ge ut en bok via ett litet förlag som händelsevis tror på Dig och Dina budskap och fall sedan i glömska med krossade barndomsdrömmar om att likt en profet vara med att frälsa världen…

Jag säger till mig själv, eller frågar: Var drömmen om boken Sann och Äkta? Var den bortom drömmen om bekräftelse? Var den bortom själslig upprättelse? Var den bortom ett skri på hjälp? Egna hjälpen? Är drömmen bortom önskan att bli sedd för den jag är? En av alla? En av alla som bara önskar tre saker:

Fred

Sanning

och Kärlek

med allt vad det inrymmer av trygghet, tillit, läkekraft och skaparglädje. Jag trodde jag hade en röst. En viktig röst. Jag trodde jag kunde få fram de där orden som mindre talföra men minst lika förtvivlade bara inte fann? Jag trodde jag kunde vara de stummas skri. Tänk, jag trodde jag kunde företräda sargade barn utifrån mitt ledsna obemärkta barn - som aldrig blivit vuxet och stelt? Jag trodde jag skulle skriva och förändra världen. Få bidra.

Men så förändras världen. Författare, Filosofer, Konstnärer förväntas idag vara entreprenörer?

Men för oss fullblodskonstnärer, eremiter, mystiker, lite lätt världsfrånvända blir det locket på. Vi, eller jag behöver en livvakt, en manager, en agent, ja minst ett SKYDD mellan oss och vår känslighet och världen.

Vi har inte tid, rum, vilja eller kraft att sitta i kommersiella sammanträden eller att fylla i orden i blanketter med samma hand som vi vill skriva orden som kan rädda liv!

- Rädda liv! Vem fan tror Du att Du är??! Jesus!

- Ja, ibland kan ord som träffar PRECIS RÄTT, rikta om en persons öde. Det har hänt och kommer att ske igen.

Ord från sanna hjärtan berör, och här spelar tiden ingen roll, anden lever genom det äkta ordet. Och ja precis som Jesus enligt berättelser lär ha väckt miraklet med sin uppenbarelse och sina målande ord, så kan också vi. Ja, jag tror vi är många som kan samma som Jesus lär ha gjort. Det tror jag. Och störst är att kunna vara törstig, plågad, förödmjukad, slagen, hånad, dömd, förnedrad och blödandes ur sår för rostiga spikar som skär som vanvettiga eldar att trots de ha kvar förmågan att i klar syn se såret i de som slog ner en så och att då stå över sig själv och BE för deras blinda dumhet. Att be att någon god kraft däruppe (för här nere kändes den nog inte då) att då be för deras förlåtelse och att konstatera att de var omedvetna - det är stort! Jag inspireras av det. …och…!

Jag förlåter Dig som ansätter mig med fördömande och cynism och jag förlåter mig själv för att jag på grund av påverkan trodde att om jag skrev en bok – eller fler, så skulle jag äntligen bli något. Jag skulle klappa mig själv på axeln och veta att jag bidragit till fred. Jag skulle ha presterat. Vara en duktig själ. Flicka. En Quinna som kunde tala i församlingen. Minsann!!! Och flera skulle bli hjälpta. Hurra vad jag är bra!!!

När, hör Du DominiQue nu tar vi och tänker om! Och det tycker jag vi alla kanske skulle göra då och då. Fundera över våra livsval … och om drömmen vi mött egentligen var vår?

Visst jag kan ge ut böcker, men ärligaste vore väl att de ges ut EFTER min död, då vet jag ju att det inte är för egots skull ÄVEN om jag i mitt konstnärslöfte lovat att verka mer då..

… och så slipper mitt grandiosa ego uppleva ett fiasko … dvs att se sin barndomsdröm krossad, och se boken och orden rinna ut i rännstenens smutsiga vatten medans olyckskorparna hånskrattar i ett: ”Vad var det vi sa?”

… jag slipper förödmjukelsen att se mina heliga Ord bland ruttnande löv innan Storkylan tar vid och säger vid leverans av sårbar vädjande kärlek:

”Ord, Ord, Ord … Du är som Din far, visa i handling istället!”

- Nej, jag demonstrerar inget, jag säger inget, jag tiger inte heller, för jag vet inget, jag undersöker sakernas tillstånd och återkommer lite då och då. Jag behöver inte rädda världen, den lever, dör och andas omlott ändå. Jag behöver inte se eller synas, Du finns och jag finns ändå. Död som levande så finns vi oavsett vi vill eller inte. Så vad är det att orda om?

- Så Du är ääääntligen tyst nu då?

- Ja, ett tag, vila så mycket Du kan. ?

© DominiQue – My Words – yes this world is for me – as well
DominiQue NVC Costa

<iframe style="border: none; overflow: hidden;"

src="https://www.facebook.com/plugins/post.php?href=https%3A%2F%2Fwww.facebook.com%2Fphoto.p

hp%3Ffbid%3D1922434661160245%26set%3Dp.1922434661160245%26type%3D3&width=500" width="500" height="503" frameborder="0" scrolling="no"></iframe>

<iframe style="border: none; overflow: hidden;" src="https://www.facebook.com/plugins/post.php?href=https%3A%2F%2Fwww.facebook.com%2Fphoto.php%3Ffbid%3D1922455204491524%26set%3Da.120775531326176.20186.100001811889497%26type%3D3&width=500" width="500" height="650" frameborder="0" scrolling="no"></iframe>

#KONSTNÄRSED:

<https://www.facebook.com/photo.php?fbid=1100657410004645&set=picfp.100001811889497.1100657393337980&type=3&theater>

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren DominiQueen med Poeter.se id #52150 innehar upphovsrätten